

Holland 1 Jan. 1857.

Neemjuarsgedachten.

1 Cor. VII 29 ^{en} Dit ley Kruon Vr. dat de tyd pocht

Dewaanheid in veld van ^{en} ^{Kort 25} ^{met Kertaly Vrijder geweddeperen.}

a) Uwe Nieuwtyd! — de melheid met gelykt

Gelyk de zon zonder verpoozing opduivende het uyl
leopen juar lich voor waarts Spedele 1800 Eijebey
wyl ~~het~~ afgelegde Jaar per K. doortopen en hoevelen
hebben in het selve het einde hinnen loybaengewon
den; om nimmer weer onder de hinnen menschen
vande aarde te zyn: Eeuwige bestanning hebben zy
bereikt, De leeftijd hinnen kindheid de dingen
hier beneden zyn ten einde voor altoos; Zij zyn
als het ^{nu} rijpste saad gevoegt: wyl Staem wy op de
atkerder wereld en wagtten een vygenblik (God alleen
weet hoelang) op de wank van aarenthes wiens litke
gees om ook ons weyt nemen vanthier. Dat
vygenblik is snel en vlygtig als de pyl vanden
bogy, als een Schicht van blakend vuur. O god
voer onze Zelen op tot u; Want hier beneden is
het slechts een droom en schaduw beeld en dampel
vrodwijnt: — Nochtans hoe vol van meening: die
Ogwenk des tijts is een vricht van het bloed van het Leven
Eenlyxave waarin ~~en~~ de rijkdom mende den ghy, als
een schopspel avr Engelen en menschen ten toen wvst
gespreid in dat dragen, dat weldoen dat lofken vanden
afvalligen: Het tijdstip om het denken te leeren, om
T parante zoeken, en te leeren leven ^{en} te gerecht van
Ore eeuwigheid. Dank den Otter voor die kostelyke
gave: Vergeet de remden van het lofken. doe verthaan
onze Krucclyp vord dat eens wyl hies, o ghyt Eed het word
met word van het doelloze leven! de liefdes des Hilands
trekhe naar loten. En laat onze Zelen eypen al staarwe
voor uwe hemel schijn

Grijff beneen

Hoer Noot is tijd en met deelve hve vrgaankelyk hetat

1/ De tijd drifft haastend voort: hve snel konde vries gelyde
omgewentels en het jaer gevuld! Hoe snel is het d'inglas
ouder levens verloop! Hoe velen liggen die met ^{met vrenge} die en n'ig
de leuatote n'iein jaer t'elag beleefte, in het zwijgend
graf, t welk God weet hve cas ^{ziet ook} het openendul voor ont.

2/ Bij dit alles, maakt zonde zorge en stryde hve z
lang ook de Heer ons den adem ophoudt, dat hve z
slechtts een levende door een stervend leven. Of jammer
avelende, voor dien die geen betel deel geen leven
kent: Betel minnend geboren te zyn den ousal sleetts
te hebben hies beneen. - O mensch weldra worde
slopende handes de oot opgevot bevel, alleen zonde
geleide, of het ruyt wken onder geleide des d'rovelen, te ver-
trokken van hies; zonde de lust ewes orgen en begeestlyk
heen medel' ^{hinnen} nemen; en zov ontbloeit in de unbekende
wereid de eenwigheid binne, titreden, Wat zal den ewe
ziele schrygen? Wanneer de Heer w oproept v' hest het
aawt'ek quots des hel's kragt: eer noch rijkdommen
bloetbunden, noch vrienden kunnen dan troosten! -

3/ Doch zalige zielen die den Heere vrest, de gewiekte tijd
is niet te snel voor u: het is geen stof van corint dat
uwe jarten zov spwedig klimmen: ieder jaer tellt af ^{vran} een
stryd en weenende zaeztijd: laet v'rij de wereld zies
vertoon in des zelf zwakheid te leen stelling, en laet
ook v'rij uwe jarten een ^{klimmgende} sterven in eigenlychaem
baren voor t'geuot en v'wachting des werelds: het
bereid u vast voor de verrasfende wenk van
uw Herland en Vriend: ver rassen zullen de die sche-
merende bergen, die ^{huwering barynde} des schaduwden des doot t' hies
storing wond ons zies w'open, door zyn mecht voor voor
u ver zinken en in eene valleke des helts het schapen
worden: O, Wat ver rassing van nee h'ij u de tranen
zal af w'ischen van uwe orgen, daer zyl geen conwe
zyn, ook niet over het hest des tijds, noch over het v'gan-
kelyk v'andent leven, in eene met zonde andende wereld

die oog blijmoedig zitt kunnen later van voor de
plaats Wolk Wij u als bereid zal toehylen: O dat gij de volle
Kraacht des geloofs in t'gelicht van het kortedestijg Wilt gij
zeggen Kom Heere Jesus Kom haastelijck -

Textwoorden tijd sonst standigheid leiden tot den indruk
der onveranderheid des tijds: Het begin des jaars vergeest
ons niet van het einde: de re clay niet dien van vroegen
slechts een voegen blik een aden tocht eene poels klay aan van
gen wy van god te gelijk: wij zyn niet zeker: gemaek spaan
ons tot in dit jaar, god weet of al dan het geant al
andere, die in t'leugde en welltaand met ons de gave van
het vorige jaer ontvingen, doch met het selve him het jaar
behoefden: Voor wij dit ten einde zyn zullen er vallen onder
den schicht des dor is: I leven is het groot slay vel in
hies den daar treft het in dieft bare word: W staen op proly
land der een wig heid: W de geschonken gemaek tijd ge
waardeert en besteed? Zijn wij bereid dit in getoeden jaar
te worden over gebracht? Is uw schuld ditz gewischt is de
^{hij} kraacht des ande band ver broken, dor de herschepende
kraacht des waer heid, welke dor den gest in Jesus wordt
ontdekt? En zunder dit: Wat is uw rust zinneloos en een
noddlothe vrucht van bedwelving: Want bij dat sparen
van nog en andere jaar, weg u alles toe, de bijl lyt
altes aan de ur tel vanden boom. Mer as o gij Wilt
gen die god verwacht, elk er een gewe rijt en zwaer
van bun hert lighede, doch boven al het laute ste, dat
van us leven de uw te huis zal brengen -

De Kortheid des tijds wordt ver kondigd: en ons de
gave als de Kortelijck te schatten, daar te het vol toing is
waarin alle andere hinnengnoten worden: Zes dan wij
dan snellen van het eene in het andere jaar zunder des
te kenschap af te rayen van het ver logene; en zunder
met een heilig vreeden en boven het nieuw altes Kortlyk
talent te aan vaarden? O Wat eene gedachte het
ver logene is niet meer het orde; Wat het ook ver toing
niet is er meer in te ver anderen; wij kunnen het niet op

men overleven; daar ligt het in Gods boek opgestoten,
en het waakt op onze vertekening en verantwoording: Wat
een tegester dan schuldten van den gheest van wege die zendt gheen
hooft gewaen en afgeeven, en dat is de ziele, die de zieling en gheest, die de zieling en gheest.
Stem: Wat een taal wistheit van den geest bedweldende sende?
Wilt Kan der selve getallen opbouwen? Luten de schulden
den care dank niet vergeten worden! laten de schulden
den der zonden niet onbetreurd onbetreud en we zonden
blijven! Doch wie zal niet bidderen waarmed dat legis-
ter in den dag der dagen taal worden, ontroude? Er is geen ver-
doemenis die in C. tijd; want die in den terugeloof heeft
het eeuwige leven, maar Daarom zondaan, die
niet en hem gelooft die toon god al die last zijn en
nominelyke schuldten blijft op hem: Waarmed zult gy
aan het tegt van god en zijn wet voldoen? Voert gy
niet ver dant Wilt van mij gy en de de en de en
tegtigheid!?. En zal nu door het spelen van een
ander jaer die schulden vermeerden? Kub ho g ma als te
vergeeft iedere morgen zijn weldaden nieuw zijn over u, en
niet langer te vergeeft zijn hand de de de, uwe behoef
vervullen, de Kandelaar des euanglies te bekijken,
zal de kleppende geest nog langer ter waad van god cham
gen, en zoo de akker en de ziele onder regen en zonneschijn
en vrucht baar blijven: Wat uw banje verantwoording
zal dan dit nieuwe jaer op uwe ziele laden? Bid dan
Jesus op zijn toon, dat hy u leere de ziele van het verge met
god: droefheid beloof en dit nieuwe jaer eloc blyten in
zijn dienst. - En gy die tolen kent tegt op en en en
Wilt de, en vergeet geen van zijn weldaden: en
vooral gy: Wilt, zoo ver het wet verwyderd is van toosten,
zover heeft hy om uwe ziele te troosten, van u de te te
en te weggedaan. En daar hy als de van de te van
het wet de Wilt krankheem kent en heeft de geneest -
Het ingetredene jaar nog ter van te van te van
gen en moeten Jesus de wet is zoo wel uwe kracht -
als uwe gerechtig heid: denk daar om aan de te van te
welke het ontvangen van nieuwe te van: beden
Hee vermeerde ons het gelof